
Публикуван на: 15-03-2007

Източник: [Портал Европа](#)

Дневник.bg

(от Статия на британския премиер Тони БЛЕЪР, предоставена на вестник "Дневник")

През последните десет години съм участвал в повече от четиридесет срещи на Европейския съвет. В ретроспекция само няколко от тях са били с по-голяма важност от срещата през изминалата седмица благодарение на жизненоважното решение за преодоляване на изменението на климата. В резултат от споразумението, постигнато през последните 48 часа, не би било преувеличено да се каже, че в момента Европа е водеща в света в борбата с глобалното затопляне. През последната година Европейският съюз прие поредица от важни мерки - ограничения на емисиите от въглероден диоксид от авиацията, понижаване на границите на емисиите от автомобилите, които ще бъдат произвеждани в бъдеще, по-добри стандарти на ефективност за бъдещите телевизори и електрически уреди.

На срещата бе предприета още една решителна стъпка. Успяхме да се договорим успешно за задължително намаляване на емисиите на парникови газове в Европа до 20% в срок до 2020 г., сравнено с нивата от 1990 г. Това само по себе си е амбициозна цел. Но ние постигнахме и друга договореност - Европа ще отиде още по-далеч, като направи 30% намаление, ако САЩ, Китай и Индия се присъединят заедно с нас към едно международно споразумение. Имаше оживен дебат по този въпрос и някои страни членки първоначално се противопоставиха на тези мерки. Но аз вярвам, че те могат и трябва да бъдат реализирани, а това беше и мнението на мнозинството. Сред другите мерки, договорени на съвета, са амбициозните цели за увеличаване на дела на енергията от възобновяеми енергийни източници, енергийната ефективност и решимостта за по-екологични електроцентрали, включително използване на технологии за улавяне на въглерода във всички нови централи, работещи с фосилни горива, до 2020 г., както и стъпки за увеличаване на използването на биогоривата, всяка една от които са важни и имат практическо значение.

Съвкупността от договорени мерки оформя един исторически прелом

Това представлява най-значимото международно споразумение, засягащо изменението на климата, постигнато след Протокола от Киото от 1997 г. В резултат от това ЕС е на път да стане икономиката с най-ниски емисии на въглерод в света. Работим в много тясно сътрудничество с нашите европейски партньори, особено с Ангела Меркел и германското председателство на ЕС, както и с председателя на Европейската комисия Жозе Мануел Барозу, за постигането на тези цели. Цяла Европа може да се гордее с резултатите от тези усилия.

Лидерството на Европа поставя основи за една по-широка международна рамка, в която се включват и Китай, Индия и САЩ. Договорянето на това споразумение сега се превръща в основен приоритет до края на тази година, както и лично за мен. В това споразумение трябва да се включат целта за глобална стабилност, установяването на цена на въглерода посредством търговия с вредни емисии, инвестиране в екологично чисти технологии и мерки за подпомагане на адаптацията на

бедните страни.

Тук се съдържа и един по-широк урок. Приближаването на 50-годишнината от основаването на Европейската общност е добър повод да се припомни защо Европейският съюз продължава да бъде все така необходим и актуален и днес. Разбира се, всеки народ трябва да даде своя индивидуален принос за предотвратяване на измененията в климата. Но единствено съвместните усилия могат да имат резултат срещу предизвикателство от такова крупно естество като това, пред което сме изправени.

В днешния свят на взаимни зависимости ние се нуждаем от Европейския съюз. И имаме нужда от него не само като икономически блок, но също и като политическо обединение. Широката зона на свободна търговия, за която все още пледират евраоскептиците, никога не би могла да изиграе същата роля. Ние имаме нужда от политическите институции на ЕС, които да вземат решения. Имам нужда от общите правила на съюза, за да гарантираме, че всяка страна изпълнява ангажиментите си. И винаги ще имаме нужда от тежестта на ЕС като световна сила. Основните цели, вдъхновили създаването на Европейската икономическа общност - сигурност и благополучие, са в сила и днес.

Основополагащите средства, наложени от тази организация - съвместни действия, определени посредством демократични институции и подкрепени от задължителни общи правила, остават все така необходими. Успехът на ЕС през последните пет десетилетия трябва да ни дава оптимизъм, че можем да се справим с предизвикателството на измененията в климата.

Накрая

има урок и за Великобритания

В Гленигълс и на срещата на високо равнище в Хамптън корт, проведена под британското председателство на Г-8 и на ЕС, започна голяма част от работата, която доведе до споразуменията от тази седмица. Фактът, че Великобритания днес работи толкова тясно с другите европейски народи, не е случаен. Нито е случаен фактът, че проблеми като измененията в климата, сигурността, миграцията и икономическите реформи са в основата на дневния ред на ЕС в момента. Това са резултати от десетгодишни упорити усилия за целенасочена стратегия за позитивна ангажираност.

Никой не може да твърди, че защитава интересите на Великобритания, ако се стреми към периферията на Европа. Никой не може да се стреми да повлияе на насоката на Европа, ако в центъра няма силни съюзи. Нито един британски политик, който се придържа към идеологическите задръжки от 80-те за споделен суверенитет, не би могъл да бъде лидер в Европа.

Целта на днешното поколение е не да интерпретира и анализира ЕС, а да използва институциите му, силите и дипломатическите му мускули, за да поведе международните действия за измененията в климата и по други въпроси. Европа може да постигне промяна. Но само ако фокусираме Европа върху проблемите, а не ако се преструваме, че нашият проблем е Европа.